

2543

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1

Upptecknat efter

av

Edvin Holmgren

Albert Nilsson

Norra Rörum

Sommaren 1929.

Herr Peder.

Herr Peder han gångar sig på kammaregolv
Han kammar och han krusar opp sitt hår.
Sen gångar han in till fostermoder sin
Och frågade ,vad död han skulle få.

Inte skall du dö uppå sotesängen din
Ej heller bliva slagen uti krig.
Men akta du dig för böljornade blå,
Att de inte förkorta ditt liv.

Ja, jag skall bygga skepp utav lättaste kork

Och master utav valfiskaben.

Vimplarna ska vara utav renaste guld

Och seglena de likaså.

Men när de hade seglat en fyrahundra mil

Då började skeppet att stå.

De bådo till sin Gud och till sin far i himmelen

Om hjälp, om de detta kunde få.

Men kaptenen han var en förståndiger man

Och han talade förståndiga ord.

"Kom låtom oss kasta guldtärningar ombord

Och se vem den st örsta synd har gjort."

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Den första guldtärningen på raffelbordet brann
Emellan de skepparemän,
Och lotten föll på Peder ,den föll för första gång.
På vår älskelige konungason.

Den andra guldtärningen-----etc.

Den tredje guldtärningen -----etc.

Och lotten föll på Peder den föll för sista gång
På vår älskelige konungason.

Om någon utav Eder skulle komma i land
Och min fostermor hon frågar efter mej,
Säg henne ,att jag är uti främmande land
Säg henne ,att jag har det ganska bra.

Om någon utav Eder skulle komma i land
Och min fosterfar han frågar efter mej,
Säg honom ,att jag är uti evighetens kval
Säg honom,att han bättra sig får.

Om någon utav Eder skulle komma i land
Och min fästmö hon frågar efter mej,
Säg henne ,att jag är under böljorna de blå
Säg henne ,att hon giftasig får.

Sen togo de Herr Peder i hans guldgula hår
och kastade honom uti sjön.
När Peder börja sjunka, börja skeppet att gå
och ~~sväja~~ ibland böljorna de blå.